

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3923/2018
14.05.2020. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... кога заступа Драгош Цукавац, адвокат из ..., против тужених „Нуро Алре Адриа Банк“ АД Београд коју заступа Владимир Пантелић, адвокат из ... и ББ из ..., ради утврђења недопустивости извршења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2735/17 од 07.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2020. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2735/17 од 07.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 26052/2012 од 31.10.2013. године делимично је усвојен примарни тужбени захтев у односу на тужену ББ и утврђено да је тужилац сувласник са идеалним делом од $\frac{1}{2}$ на непокретности – стану, улици, површине 65 м² у оквиру зграде бр. постојеће на кат. парц. .../... КО ... (став први изреке). Одбијен је примарни тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се утврди у односу на тужену ББ да је сувласник на истом стану са идеалним делом преко утврђене $\frac{1}{2}$ до тражене $\frac{2}{3}$, односно за удео од $\frac{1}{4}$ и да се обавезу тужени да признају и трпе упис права сусвојине у корист тужиоца са идеалним уделом од $\frac{2}{3}$ на наведеном стану (став други изреке). Одбијен је примарни тужбени захтев према туженима у делу којим је тражено да се утврди да је ништав правни посао – споразум о обезбеђењу новачаног потраживања заснивањем заложног права на непокретности – стану у ул., површине 65м² у оквиру зграде бр. ... на кат. парц. .../... КО ..., закључен дана 30.12.2005. године пред Четвртим општинским судом у Београду под бројем ...-... .../... између тужених и предузећа „Совас Со“ ДОО Београд (став трећи изреке). Одбијен је примарни тужбени захтев којим је тражено да се прогласи недопустивим извршење одређено и спроведено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду И-8-38835/2010 од 12.10.2011. године на непокретности – двособном стану у улици, површине 65м², у оквиру зграде бр. ... постојеће на кат. парц. .../... КО ..., а што би

тужени били дужни да признају (став четврти изреке). Одбијен је евентуални тужбени захтев према туженој банци којим је тражено да му првотужена на име тржишне вредности идеалног удела на стану у улици, површине 65м² на име накнаде штете исплати 66.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом коју прописује Европска централна банка за евро увећано за 3% почев од дана подношења тужбе па до исплате (став пети изреке). Обавезан је тужилац да првотуженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 46.500,00 динара. (став 6. изреке)

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3712/14 од 07.11.2014. године ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично одбијена и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, док је у ставу другом првостепена пресуда преиначена у ставу четвртом и шестом изреке, тако што је проглашено недопуштеним извршење одређено и спроведено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду И-8- 388835/2010 од 12.10.2011. године на једној половини идеалног дела стана док је тужбени захтев да се спроведено извршење прогласи недопуштеним на још једној половини идеалног дела стана одбијен као неоснован и тужена банка је обавезана да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 106.047,00 динара. У ставу петом првостепена пресуда је укинута.

Решењем Врховног касационог суда Рев 1433/2015 од 16.12.2016. године укинута је пресуда Апелационог суда у Београду Гж 3712/14 од 07.11.2014. године у ставу другом изреке.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2735/17 од 07.09.2017. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 26052/2012 од 31.10.2013. године у ставу четвртом и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену 07.09.2017. године благовремено је изјавио ревизију тужилац због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 3. и 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...) који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 2. истог закона и налази да је ревизија тужиоца дозвољена као редовна и да није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју суд у поступку по ревизији води рачуна по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка јер је након делимичног укидања претходне другостепене одлуке пресуђено без одржавања расправе пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац и тужена ББ су током трајања брачне заједнице стекли двособан стан број ..., површине 65м² на ... спрату зграде у улици ... бр. ... на Дана 27.12.2005. године тужена „Нуро алпе адриа банк“ и предузеће за производњу, промет и услуге „Собас Со“ су закључили уговор о дугорочном кредиту у износу од 100.000 евра у динарској противвредности по куповном курсу НБС на дан пуштања кредита на коришћење. Чланом 6. уговора је

прописана обавеза корисника да у циљу обезбеђења потраживања успостави заложно право у корист банке на непокретности у својини тужене ББ на основу споразума корисника кредита – банке и заложног дужника, тужене ББ. Споразум је састављен на записнику Четвртог општинског суда у Београду на рочишту од 30.12.2005. године којим су се странке сагласиле да се у циљу обезбеђења потраживања повериоца у укупном износу од 100.000 евра у динарској противвредности заснује заложно право у корист извршног повериоца на наведеној непокретности, уз констатацију да ће се уколико извршни дужник у року не измири своју обавезу, сматрати да је овај споразум постао извршан и да је поверилац овлашћен да поднесе предлог суду да одреди извршење на непокретности заложног дужника ради намирења дуга са каматом. Решењем РГЗ – Службе за катастар непокретности Земун од 23.07.2009. године дозвољена је укњижба заложног права – хипотеке по основу решења ...-... .../... од 30.12.2005. године Четвртог општинског суда у Београду ради обезбеђења новачаног потраживања из уговора о дугорочном кредиту од 27.12.2005. године. У извршном поступку Првог основног суда у Београду, И 9546/09 у поступку јавне продаје заложене непокретности, закључком од 07.11.2011. године спорни стан је додељен ВВ као најбољем понудиоцу за цену од 7.565.448,00 динара након чега је извршен упис права својине купца и извршено брисање хипотеке на стану. Тужилац је знао за постојање хипотеке на спорном стану и са тим је био сагласан. У извршном поступку поднео је као треће лице приговор дана 15.11.2011. године.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком примењено материјално право и одбијен тужбени захтев за утврђење недопуштености извршења. Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У овом случају хипотека на стану, стеченом током брака тужиље и тужене ББ је заснована по правилима прописаним чланом 63. до 69. Закона о основама својинскоправних односа, пре ступања на снагу Закона о хипотеци („Службени гласник РС“ бр. 115/05). Тужена ББ је као номинални власник стана дала заложну изјаву а тужилац њен супруг је имао сазнање о хипотеци и био сагласан са конституисањем хипотеке. Код оваквог стања имајући у виду да у време заснивања хипотеке форма сагласности за конституисање хипотеке није била изричито прописана и да је у ранијем току ове парнице правноснажном пресудом одбијен тужбени захтев за утврђење ништавости споразума о заснивању хипотеке, нема повреде правила о располагању заједничком имовином супружника. Постојећа усмена сагласност тужиоца за заснивање хипотеке није у супротности са чланом 15. став 4. Закона о основама својинскоправних односа и чланом 174. Породичног закона и нису испуњени законски услови из члана 50. у вези члана 358. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 31/2011) за проглашење недопуштености извршења (по тужби поднетој након доношења закључка о продаји непокретности и додели купцу – трећем лицу), јер тужилац није доказао постојање права које спречава наведено извршење.

Наводи ревизије којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања нису испитивани јер се не ради о ревизијском разлогу из члана 407. Закона о парничном поступку.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић